

Viešpaties žodis skirtas kenčiantiems, sergantiems

Mylimiausi mano vaikai!

Taip arti prie mano Širdies esate jūs, kurie dabar kenčiate.

Noriu, kad žinotumet, kad žmogaus kentėjimas jaudina mane ir padaro mane nematančiu visų jūsų kalčių, klaidų ir apsileidimo, o kuomet žmogus skausme, baimėje ir nuovargyje šaukia Mane – Aš, jūsų Viešpats, Tėvas ir Išganytojas, begalinės didybės ir galios Dievas, nedelsiant bėgu pas savo vaiką, kad būti prie jo, padėti jam ir jį nuraminti. Jokia motina nemyli jūsų karščiau, nesirūpina labiau ir nebudi prie jūsų rūpestingiau, negu Aš, Jėzus, jūsų bičiulis, nes tiktai Aš atidaviau savo gyvenimą ir apmokėjau jūsų išganyimą savo kančia. Aš žinau žmogaus kūno skausmą, žmogaus baimes ir nuojautų nerimą. Alyvų darželio naktį išgyvenau ne tiktai savo būsimą kančią, bet pažinau ir jūsų nedėkingumą, jūsų būsimą nejautrumą, neapykantą Man, mano Aukos atmetimą – iš kiekvieno pusės, kurie tai padarys per tūkstančius metų – ir nežiūrint viso to nepasitraukiau, nes Mano meilė jums skirta buvo didesnė už jūsų visas dabartines ir būsimas kaltes; ji buvo ir yra begalinė.

Aš trokštu, kad jūs naudotumėtės gailestingumo laikotarpiu, kurį jums duodu. Tai brolystės dovana. Jeigu sudarysite su Manimi, Jėzumi Kristumi, jūsų Išganytoju, brolystės ryšius kančioje ir susiesite juos su Mano Kryžiaus Auka, tai nors tai būtų nedaug ir mažos reikšmės, palyginus su baisia nukryžiuojamojo mirtimi, prieš tai kankinamo dvasiškai ir kūniškai Dievo-Žmogaus, tai vis dėlto ši brolystė tęsis amžinybėje ir ji apsaugos jus nuo Dievo teisingumo Šventosios Trejybės begalinio šventumo spindėjime.

Niekados negali įvykti taip, kad Aš, gailestingumo Dievas, atleidžianti Meilė, atmesčiau tą, kuris šaukė mane kentėjime ir baimėje. Todėl panaudokite duotą jums laiką tam, kad galėtumet būti su Manimi be baimės dėl jūsų dvasios būklės, be gėdos ir nerimo – atsižvelgiant į jūsų dvasinį skurdą ir nuodėmes – Mano, jūsų dvasių gydytojo, akivaizdoje.

Motina neprimena savo sergančiam vaikui jo nusikaltimų, net jeigu jisai būtų klastingas, apgaulingas ir nesiskaitytų su ja. Vaikas kenčia –

ir to pakanka, kad motina viską pamirštų išskyrus tai, kad savo vaikui ji reikalinga. Aš taip pat.

Kuo jums blogiau, tuo labiau esu jums būtinas, tuo greičiau bėgu pas jus, ir jeigu tikrai jūsų valia pasakys „ateik“, nedelsiant atsistosis prie jūsų ir liksiu su jumis. Jokia jėga negali Manęs nuo jūsų atstumti: nei jūsų nuodėmės, nei pyktis, nei ankstesnis atšiaurumas, neapykanta arba abejingumas. Aš jų nenoriu nei matyti, nei atsiminti. Žinau tikrai, kad mano vaikui kilo pavojus, kad yra vienišas, išsigandęs, bejėgis, kad jo širdis verkia. Tuomet jam atnešu romumą, jautrumą, gerumą, atlidumą ir begalinį kantrumą. Todėl nebijokite Manęs, nevenkite. Aš juk galiu jums suteikti palengvinimą, duoti jums ramybę ir užpildyti jausmų badą mano meile. Aš viską galiu. Aš geriausias gydytojas. Trokštu tarnauti jums mano galia, jėga, drąsa, bičiulyste išpildyti jūsų vienatvę, suteikti jums viltį ir įsitikinimą mano meile. Kai Aš esu prie jūsų, pašalinu bent kokią baimę. Aš jums taip labai reikalingas mano nelaimingi, bejėgiai, kenčiantys ir nuliūdę vaikai.

Pasinaudokite kentėjimų laikotarpiu – malonės ir gailestingumo laikotarpiu – nes jis kupinas mano jums skirtų dovanų, mano gailestingumo.

Vaikai! Jums skyriau Ligonių Patepimo Sakramentą – mano atleidimo aktą, kuriuo išbraukiu visus jūsų nusikaltimus, visų pirma padarytus jūsų broliams. Jame Aš perimu jūsų skolas Tėvo teisingumo atžvilgiu ir Aš jas sumoku už jus pralietu savo Krauju, kad jūs taptumet laisvi. Ir tuomet jau švarūs ir linksmi galite įeiti tiesiai į mano namus, kurie kupini laimės. Nes Aš taip labai trokštu numalšinti jūsų skausmą, pripildyti jus meile, apsaugoti jus nuo skaistyklos – to gėdos, dvasios skausmo, gailėjimosi ir bausmės laikotarpio. Kiekvieną iš jūsų, kuris kenčia, trokštu apglėbti ir miegantį ant Mano širdies kuo švelniausiai pernešti į mano Karalystę per mirties slenkstį. Prie Manęs ji jums nevaldo, nėra jau baimės, nei grėsmės. Pereinate iš gyvenimo į Gyvenimą su Manimi amžinojo džiaugsmo laimėje. Niekados to, kas Manimi pasitikėjo, neapvyliu. Bet Aš esu taip pat gydytojas ir Ligonių Patepimo Sakramentas gali tapti jums kelias į kūno sveikatą ir jūsų sielų pasveikimą. Aš pats parenku tai, kas jums geriausia, o kas gi taip gerai pažįsta ir supranta kiekvieną iš jūsų, kaip Aš ...? Todėl nereikia Manęs bijoti. Aš jūsų Gyvenimas, jūsų dvasių Dvasia. Aš

jums taip reikalingas, kaip kūnui būtina šviesa ir vanduo, oras ir kraujas.

Taip pat jūs, ypatingai pamilti mano vaikai, esate Man reikalingi. Kentėjimo, bejėgiškumo, baimės ir liūdesio laikas – tai mano malonės laikas. Ar žinote, kad tuomet galite pas Mane viską išprašyti? Ypatingai, kai prašote susiedami jūsų būklę su mano išganytojiška kančia, nes tuomet kartu prašome Tėvą. Jeigu jūs maldautumet kartu su Manimi laimės, taikos, ir vienybės pasauliui, galėtumet tai išprašyti visai žmonijai... Aš silpno ir kenčiančio žmogaus nesavanaudiškam prašymui atveriu Širdį; tokiam prašymui negaliu atsisirti.

Žmonės prašo Mane vis dar gyvendami niekšybėse ir nuodėmėse ir taip retai prašo Mane tikrų vertybių. Pažvelkite į žemę. Ji visa pavojuose. Nuolatos žūsta žudomi savo brolių žmonės, plečiasi badas, nes sotūs yra abejingi, plečiasi žudynės, moralinis nuopuolis, išsigimimai, visokia žmogaus psichikos degeneracija, pasireiškia naujos ligos, nauji užterštumai, naujos karų ir užduodamų vieni kitiems kančių priežastys. O kiek yra sugriautų šeimų jūsų šalyje? Kiek likusių našlaičiais, liūdnų vaikų? O kiek iš jų nepalikta gyventi dėl tėvų ir šeimų kaltės? Kaip šėlsta alkoholizmas, plečiasi narkomanija, neapykanta vieni kitiems, pavydas, gobšumas, egoizmas, tinginystė, intrigos ...?

Aš atskiriu jus vaikai tam tikram laikui nuo šios nuodijančios geidimų ir daiktų turėjimo lenktynių atmosferos, nuo kovos už menkus daiktus ir nesvarbius reikalus, kad galėtumet pamatyti jų menkumą palyginus su vienintėliu didžiuliu – Mano kovos dėl jūsų išganymo – reikalu. Prašau, padėkite Man šioje kovoje!

Kovoju už kiekvieno iš jūsų begalinę laimę. Ir niekas iš jūsų nėra mylimas mažiau, už kitus. Kiekvieną iš jūsų myliu dėl jo paties, skirtingo nuo kitų, mylimo taip, kad daviau jam didžiules galimybes pasirinkti tai, kas geriausia, tai, kas padarys jį laimingu ne trumpam laikui, bet amžinam. Noriu, kad kiekvienas iš jūsų suprastų, kad jisai pats yra Man svarbiausias. Nors jis būtų laikomas nereikalingas, vienišas, apleistas, senas ir bejėgis, kitų niekinamas arba atmetamas – Aš jį myliu ir myliu ypatingai stipriai, karštai, tuo labiau, kuo mažiau žmonių meilės patyrė. Nes kiekvienas iš jūsų gavo būti iš mano meilės, kuri trokšta apdovanoti ir padaryti žmogų laimingu. Ir daviau

jums pilną laisvę, kad galėtumet laisva valia pasirinkti gyvenimą toki, kokio patys trokštate – su Manimi arba amžinai už meilės ribų. Pasaulis jus vilioja ir apgaudinėja, taip retai aplinka yra širdinga, teikianti pagalbą, gera. Visi jūs plėšotės ir vargstate skausmingai išbandomi, atmetami, apgaunami. Jūsų klaidos ir kaltės dažniausiai yra bendromis kaltėmis. Todėl taip jums padėdu, taip jus ginu, saugau ir trokštu gyventi artimoje bičiulystėje su kiekvienu iš jūsų; ir nesmerkiu, bet aiškinu. Visi jūs taip labai silpni, dvejojantys, linkę parpulti, kaip tik todėl visados turite milžinišką mano pagalbą kiekvienu, net tyliausio šaukimo, atveju.

Tačiau kada sergate, kenčiate, esate skausmų kankinami ir bejėgiai, tuomet Aš pats, netgum nelaukdamas jūsų šaukimo, apimu jus savo globa. Viską atleidžiu, o matau tiktai jūsų blogą būklę. Ir tuomet dovanuju jums malonės ir pasigailėjimo laiką. Tuo tarpu dabar prašau jūsų, kurie supras mano susirūpinimą žmonija. Neeikvokite, neatmeskite mano dovanos. Užstokite vienas kitą, aukokite savo kentėjimus Man už ką norite. Reikalų yra daugybė. Visa žemė verkia. Pasigailėkite klystančių, nelaimingų jūsų brolių ir prašykite už juos, aukokite savo kasdieninius kentėjimus už jūsų šeimas, gydytojus ir ligoninės darbuotojus, už Bažnyčią, už Tėvynę, už žūstančius, vienišus ir mirstančius – atitinkamai su širdies pageidavimais.

Prašykite, nes niekas niekad os nebuvo taip išklausty tas, kaip kenčiantis žmogus. Kas gi turi tiek malonės, kaip jūs? Ir kas gi gali Man padėti, jeigu ne jūs? Prašykite mano numylėti vaikai už pasaulį, už jūsų artimus, o tuomet Aš apglėbsiu prašančius ir tuos, už kuriuos prašoma, pilna, liepsnojančia meile. Tuomet niekas iš jūsų nežus, o palaimintas bus tų, kurie jo dėka pasiekė Dangų.

Padėkite man, vaikai, išganyti pasaulį!

„Viešpaties žodis skirtas kenčiantiems, sergantiems“ pagal: Anna. *Dievo gailėstingumo liudininkai*. Leidykla: WAM, Kraków, 1995-2019 (*Nihil obstat*), 2 skyrius, 247-251 psl. Vertimas: B.S., www.e-anna.eu